

# Почуття дистанції

Володимир Ліпкан

Нам варто відновити **почуття дистанції**:  
Поміж людей і гаряче боротися за це.  
Без неї світ нагадує *шаленість хаосу субстанції*:  
Буття, на кшталт безумства, — хутко упаде.

**Нахабства** суть в ігноруванні всіх дистанцій,  
Які століттями існують між людьми.  
*Культура спілкування* — мова людних станцій,  
Вона віками не дає їм сканути в пітьмі.

*Нахабство* чорнь достатньо чітко характеризує.  
В усіх куточках, проявах, відгомінах, відтінках.  
Як вірус поглинає *бидло*, бо йому симпатизує,  
І загравання з ним яскраве наче на картинках.

Але процес цей безпринципний — *загравання*:  
Веде до прийняття *скотів* цих, до мерзотного звикання.  
Воно веде до опадлючення й спаскудження душі,  
Без спротиву стаєм і ми в душі грубші.

Там, де не знають хто, кому що винен,  
Культура й розвиток ввіки спочине...  
Де згаслий **промінь почуття і якості людини**,  
Там вже юрба й тваринний світ поганців і скотини.

Де згасло розуміння **сутності дистанції**,  
Безглузді є там будь-які інстанції.  
Там бидло хороводить і до влади прагне,  
Бо хаос й пустота душі і розум спраглий.

Якщо миритися ми будем з невгамовним хамством,  
З приниженням, знегідненням, всіляким брудом,  
То перетворимо весь світ на хиже, дике царство  
Де лише покидьки орудують, мерзеннії облуди.

Шайтани темряви, раби матерії й багатства,  
Знедолені, відумці й зла ви снопарі,

Ви є то стадо куцаків й нездар лукавих,  
Болотники диявольські і чорні тіні-ліхтарі.

Неможна нам миритися із хижим хамом,  
Неможна через них нам світ в лайно перетворити!  
**Нам слід усіх їх розглядати тимчасовим спамом**  
**І світ добра й духовності продовжувать творити.**

Із вірою в добро, гуманність й щиросердність,  
Повагою до дистанції між усіма людьми  
І за увагу щодо якості людини, нову ємність  
Такі наразі постулати світу в думці ожили.

*За мотивами Дітріха Бонхеффера, як реакція на перекладену версію з російської —  
англомовної версії капітуляції України*

22.11.2025